

Tưởng Năng Tiến – Phi Thuyền & Bóng Đá

“Đi ăn gió nhà người ta mà mang theo hình thờ của cha mẹ mà theo để làm cái đéo gì?!” FB [Bùi Thanh Tuấn](#)

Tôi không rõ năm sinh hay ngày qua đời của thi sĩ Bùi Giáng nhưng vẫn nhớ hoài hai câu thơ (ngơ ngác) mà ông viết từ cuối thế kỷ trước, sau khi tàu vũ trụ [Soyuz 37](#) được phóng lên không gian, vào hôm 23 tháng 7 năm 1980:

*Hoan hô đồng chí Phạm Tuân
Khi không anh bỗng nhảy tung lên trời!*

Đây là một cú “nhảy” lịch sử, được chuẩn bị rất kỹ càng và chu đáo, chớ đâu phải chuyện (khi không) “khi không” – cha nội. Chỉ cần xem lại mở hàng trang rình rang mà Phạm Tuân mang theo cho chuyến đi (ké) này cũng đủ thấy “ớn chề đạu” rồi:

“Tôi mang theo quốc kỳ, quốc huy, chân dung của bác Hồ, bản tuyên ngôn độc lập do bác viết, di chúc bác để lại, cùng với một túi đất của quảng trường Ba Đình (nơi xây lăng của Hồ Chí Minh) và nhiều phù hiệu nữa...” – “I took several national flags, national emblems, portraits of Uncle Ho, his national independence proclamation, his testament, a small pack of soil from Ba Đình Square [site of the Ho Chi Minh mausoleum] and many other badges.” ([Vietnam Marks Anniversary Of Giant Leap – BBC](#) 24 July, 2000).

Vài năm sau, phóng viên Nguyễn Dũng Sĩ (báo [Tuổi Trẻ](#), 17/01/2004) còn ngần ngại cho biết thêm rằng ngoài chân dung bác Hồ, Phạm Tuân còn mang theo “một tấm ảnh của Tổng Bí Thư Lê Duẩn” nữa cơ.

Thiệt là quá đã, quá đáng, và ... quá tài!

Mở hành lý linh kinh vừa kể, tất nhiên, không phải do Phạm Tuân hay hiền mẫu (hoặc hiền thê) của ông sắp xếp. Đây hẳn phải là chủ trương của Đảng và Nhà Nước VN. Cũng như bao nhiêu chủ trương lớn khác, chủ trương này cũng hoàn toàn đúng đắn nhưng không đúng được lâu.

Ba ngày sau, sau khi phi thuyền con thoi Atlantis của Hoa Kỳ hạ cánh, Gerard De Groot (tác giả của cuốn [Dark Side of the Moon: The Magnificent Madness of the American Lunar Quest](#)) kết luận: “Cho dù với tất cả phấn khích, bi kịch và thảm kịch, chúng ta vẫn chưa tiếp cận được câu trả lời là làm gì trong không gian” – *Despite all the excitement, drama and tragedy, were no nearer an answer about what to do in space.* (“[The Shuttle: a journey through space and time that took us nowhere.](#)” The Telegraph, 23 July 2011).

Từ đó, thiên hạ không còn mấy hào hứng ... “nhảy tưng lên trời” như trước. Dân Việt, vì thế, mất hẳn cơ hội để ôm hình máy bác – và cờ quạt – đu theo. Cũng kể từ đó, tháng 7 hằng năm không còn là dịp cho các cơ quan truyền thông của xứ sở này thi nhau xưng tụng thành tích (“chân dép lốp mà đi vào vũ trụ”) như xưa nữa.

Buồn!

May mà Nga không chỉ có phi thuyền mà lại còn có World Cup. Nhờ thế, dân Việt lại có cơ hội khiêng ảnh Bác và cờ quạt sang tận Mạc Tư Khoa:

- [Mỹ nhân Việt mang cờ đỏ sao vàng đến các SVĐ ở World Cup 2018](#)
- [CĐV Việt Nam mang cờ đỏ sao vàng vào sân xem khai mạc World Cup](#)
- [Vào giây phút Ronaldo ăn mừng hattrick vào lưới Tây Ban Nha, lá cờ Việt Nam lại tung bay một cách thần thánh](#)
- [Vỡ òa khoảnh khắc lá cờ Việt nam tung bay khi Ronaldo ăn mừng bàn thắng khiến cả dân tộc tự hào](#)

FB [Đỗ Duy Ngọc](#) phàn nàn:

“Ronaldo ăn mừng bàn thắng thì anh ấy tự hào, thân nhân anh í tự hào, dân tộc anh ấy tự hào chứ mắc mớ chi đến Việt Nam mà khiến cả dân tộc tự hào. Ăn ké kiểu này vô duyên thú. Đi xem World Cup, có Việt Nam thi đấu đâu mà cũng mang quốc kỳ theo, buồn cười. Sao không mang hình cụ Hồ với tướng Giáp luôn cho nó đủ bộ. Câu: ‘Vỡ òa khoảnh khắc lá cờ Việt Nam tung bay khi Ronaldo ăn mừng bàn thắng khiến cả dân tộc tự hào’ là cái tíit báo ngu ngốc và hài hước nhất mà tui đọc được trong đời. Tui đọc đi đọc lại, tui nghiền ngẫm rất lâu mà không hiểu tự hào cái cc chi?”

FB [Trung Quang](#) cảm ràm: “Sự tự hào ăn mày. Chứng nào còn tự hào, còn hy vọng với lá cờ này, dân tộc này còn bị đe dọa diệt vong.”

FB [Bùi Thanh Tuấn](#) chửi thề: “Đi ăn giỗ nhà người ta mà mang theo hình thờ của cha mẹ mà theo để làm cái đéo gì????!!!”

FB [Đào Lê Công](#) còn nặng lời hơn nữa: “Đây là một hiện tượng quái thai.”

Nói thế, tôi e có hơi quá đáng. Những đứa trẻ trâu vác hình Hồ Chí Minh và cờ xí qua Nga, trong dịp WC vừa qua, không phải là đám “quái thai” hay “hoang thai” đâu. Chúng đến từ nước CHXHCNVN (Độc Lập – Tự Do – Hạnh Phúc) đảng hoàng, và được thừa hưởng tràn đầy đủ truyền thống tự hào, tự mãn (và tự sướng) từ những bậc “phụ mẫu chi dân” của xứ sở này:

- [Nguyễn Minh Triết](#): “Ngày nay, chúng ta ngẩng cao đầu, sánh vai cùng cường quốc...”
- [Trương Tấn Sang](#): “Những thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử của gần 30 năm đổi mới mà nhân dân ta đạt được khiến chúng ta hãnh diện và tự hào, bạn bè quốc tế ngưỡng mộ.”
- [Nguyễn Phú Trọng](#): “Đất nước có bao giờ được như thế này không?”
- [Nguyễn Xuân Phúc](#): “Chỉ số hạnh phúc của Việt Nam đứng thứ 5 thế giới.”
- [Nguyễn Thị Kim Ngân](#): “Đất nước này được như thế này, ngẩng mặt lên nhìn với bạn bè năm châu bốn biển như thế này, vai trò vị thế như thế này đó là do chúng ta duy trì được sự ổn định chính trị và trật tự an toàn trong cả nước.”

Tất cả họ đều *nói* cùng một giọng, và *làm* chung một điệu – theo nhận xét của [Huỳnh Ngọc Chênh](#):

Ông Đinh Thế Huynh bị bệnh nặng phải qua Nhật chữa. Trước đó ông Phùng Quang Thanh thì đi Pháp, ông Nguyễn Bá Thanh thì bỏ cả tiền triệu đô la qua tận nước Mỹ để nhờ họ cứu mạng. Nghe nói hai ông Chung và Thường vừa rồi lâm bệnh cũng đi Nhật và Pháp điều trị.

Trước đó nữa, ông Võ Văn Kiệt thì đi Singapore, ông Nguyễn Minh Triết đi Pháp rồi đi Sing chữa bệnh. Đó là hàng lãnh đạo đảng cao cấp được biết đến nhiều. Còn hàng cán bộ đảng trung trung khi bị bệnh, len lén đi các nước tư bản chữa trị nhiều lắm, nên ít ai biết đến ...

Nhưng điều đáng nói ở đây là các bác trắng trợn lừa người dân. Các bác biết mấy nước cộng sản hoặc đã từng kinh qua cộng sản thân thiết ấy cũng giống như Việt Nam, trình độ y tế chẳng ra gì, dịch vụ tệ hại, lương tâm nghề nghiệp yếu kém, tình người thiếu vắng, nhưng các bác cứ hô lên là tốt đẹp để tuyên truyền cái định hướng XHCN là ưu việt.

Các bác biết tổng do cái gì làm ra sự tệ hại đó vì các bác đang nằm trong chẵn cùng với các nước ấy. Cái gì làm cho nền y tế của Nga, của Trung cộng vĩ đại lại thua kém xa lắc nền y tế của một nước bé tí xíu là Singapore, đừng nói là so với Mỹ, Nhật, Châu Âu, các bác biết hết.

Biết nhưng vẫn cố tình duy trì một nền y tế XHCN cho dân đen chịu đựng còn các bác và con cháu các bác thì thụ hưởng các dịch vụ y tế đỉnh cao của nhân loại không cộng sản.

Tương tự như vậy, các bác xây dựng nên một nền giáo dục gọi là XHCN ưu việt cho con cháu dân đen thụ hưởng, còn phần lớn con cháu các bác thì đẩy hết qua các nước tư bản thù địch để bị nhồi sọ. Lừa đảo!

Tưởng gì chớ lừa bịp thì là nghề của “các bác” ấy mà. Tổ quốc, nhân dân, chủ nghĩa ... đều được mang ra dùng làm phương tiện (lừa gạt) ráo – mấy bức ảnh Bác hay mở cờ quạt thì có ăn nhằm (ccc) gì mà cũng phải bận tâm.